

KLÓWO KUJAWSKIE

Biblioteka Wojskowa
D. O. K. VIII.

Toruń

Prenumerata na miejscu mk. 3300, na prow. mk. 4000. Za odnośnienie do domu doliczają 500 mk.
Ogłoszenia za wiersz nonparel. Pierwsza strona 450 mk., druga i trzecia 350 mk., czwarta 8-linowa 150 mk. Ogl. drobne po 75 m., za wyraz, tłust. druk, podwójnie. Najm. ogl. 750 mk. Dla zagran. ceny o 200 proc. wyższe.

Adres Redakcji i Administracji: Księgarnia Powszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.

Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12. REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIELI I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26. № P. K. O. 61.783.

Zawiadomienie.

Niniejszem zawiadamiam Szanowną Publiczność, iż z dniem 2-go stycznia 1923 r. założyłem

Skład Materiałów Wełnianych i Dodatków Krawieckich
przy ul. Cyganka 16, gmach Kino Nowości.

Polecając się łaskawej pamięci, pozostaję z poważaniem

TOMASZ TOMCZAK.

RANCEARZKA 8-IO KL. GIMN. HUM. ŻEŃ.

Janiny Steinbokówny we Wrocławku
zawiadamia, że egzamina dla nowowstępujących do klas wszystkich odbędą się dnia 10 stycznia b. r. o godz. 9 rano.

Ojciec św. pamięta o Polsce.

Ojciec Święty Pius XI, od chwili wyniesienia na Stolicę Apostolską, nie pomija żadnej sposobności, gdy się nadarzy mowa o Polsce, aby nie wspomniał o swoim urzędowaniu w naszej odrodzonej Ojczyźnie i nie miał ciepłych słów dla nas i dla naszych dążeń narodowych.

Uczony, przez całe swoje życie oddający się studjom naukowym, rozstaje się z biblioteką Watykańską, aby spełnić wolę Benedykta, XV, i zająć stanowisko Wizytatora, a następnie Nuncjusza w Polsce. Stolica Apostolska pierwsza uznała niepodległą Polskę, pierwszy też Jej przedstawiciel z pośród ciała dyplomatycznego przybył do Warszawy. Nuncjusz Ratti, patrzy na młodzieńcze porywy rozrutego z kajdan niewoli narodu, cieszy się razem z nami, gdy nam losy gotują miłe niespodzianki i smuci się, gdy się zbierają chmury na horyzoncie naszego życia politycznego.

Gdy bolszewickie hordy, po nieszczęsnej wyprawie Piłsudskiego na Kijów, napadły na Polskę i zbliżyły się do bram Warszawy, Nuncjusz Ratti nie opuszcza stolicy, pomimo, że korpus dyplomatyczny już wcześniej obrał bezpieczniejsze dla siebie miejsce. Nie rozstaje się z Polską, którą tak bardzo ukochał na swej pierwszej placówce dyplomatycznej, z którą się tak zżył, że nie wahał się nazywać drugą swoją Ojczyzną.

Wyniesienie na wysokie szczyble hierarchii kościelnej przypada na czas Jego pobytu w Warszawie. Przybywa do nas w godności prałata Dworu Papieskiego bez święceń biskupich, w Warszawie otrzymuje z rąk biskupów polskich święcenia biskupie i po trzech latach opuszcza Warszawę jako kardynał, aby w kilka miesięcy potem zasiąść na Stolicy Piotrowej, jako Papież Pius XI.

Ojciec Święty zna osobiście wszystkich biskupów polskich, zna ich diecezje, bo sam je zwiedził, interesuje się naszymi sprawami tak żywo, jak interesował się, gdy przebywał pomiędzy nami. Nietylko wobec polaków wspomina mile o swym pobycie i o przeżyciach, zwłaszcza w pamiętnym roku 1920 w Warszawie, ale i obcych zaznajamia z naszymi sprawami i przed obcymi wypowiada swoje gorące uczucia dla Polski, jakto miało miejsce niedawno z dwoma biskupami francuskimi, o czym pisaliśmy w Słowie.

Niema prawie miesiąca, a nawet tygodnia, aby nie dochodziły do nas wiadomości o niezmiernie życzliwym sercu Ojca Świętego względem Polski. Pomijając cały szereg przyjaznych aktów dla Polski, o których już wiadomo z prasy, nie możemy nie wspomnieć o nowym dowodzie wielkiej dla nas życzliwości.

Oto jak tylko Śląsk powrócił do Polski, Pius XI nie przestaje się troszczyć o losy Kościoła i życia polskiego w tej prastarej dzielnicy Piastowej, którą Hakata uważała wyłącznie za swoją.

Pomimo przemożnych wpływów a nawet protestu ze strony rządu pruskiego, mianuje dla Śląska administratora polaka, ks. Hlonde, należącego do zgromadzenia księży Salezjanów. Tem samem odrywa Śląsk pod względem administracji kościelnej od Wrocławia. Urząd wojewódzki na Śląsku wyposaża dostаточно nowego administratora, ofiarując mu w Katowicach piękny dom na mieszkanie, a Sejmik 20 milionów marek rocznie na uposażenie Kurji, ale nie zapomina też o uposażeniu Ojciec Święty. Oto przysłał ks. Hlondzie piękny krzyż biskupi z ametystami oraz pierścień, nadto 10,000 lirów, co się równa blisko 10 milionom marek według

CUKIERNIA B. CZECHA

ul. Tad. Kościuszki Nr. 4

Poleca własnego wyrobu specjalnie

Biszkopty Angielskie
jak również

Czekoladę z orzechami

Czekoladki deserowe

w kilkunastu smakach i

KARMEŁKI ŚMIETANKOWE

tak zwane

• CIĄGUTKI.

dzisiejszego kursu. Tak Ojciec Święty wyposaża biskupów polskich.

W ostatnich dniach gazety narodowe podniosły alarm na wieść, że diecezja Wileńska ma zyskać sufragana w osobie ks. Abrantowicza białorusina. Słusznie jednak gazety narodowe zaznaczają, że Stolica Apostolska, gdyby tylko była poinformowana o stosunkach w Wileńszczyźnie, spełniłaby żądania ludności katolickiej polskiej. Wobec dowodów tej wielkiej łaskawości i serdecznej troski Ojca Świętego, Piusa XI, o nas, czyż można wątpić nawet na chwilę, że będzie inaczej? Według spisu dokonanego w r. 1919 diecezja Wileńska liczy 90,000 litwinów, 60,000 białorusinów a 1,400,000 polaków katolików. Przedstawicielstwo polskie przy Watykanie w osobie posła Skrzyńskiego nie omieszkaj przedstawić Sekretarjatowi Stanu prawdziwych danych o diecezji Wileńskiej.

KUP POŻYCZKĘ ZŁOTĄ!

Kupując POŻYCZKĘ ZŁOTĄ przyczynisz się do poprawy stanu gospodarczego Polski.

Oszczędzaj pieniądze na kupno Pożyczki Złotej.

Obligacje Pożyczki możesz nabyć Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, w Oddziałach Pocztowej Kasy Oszczędności, w Kasach Skarbowych i w Bankach prywatnych.

Poświęcenie nowego kościoła.

W niedzielę dn. 24 ub. m. odbyła się w nowej parafii uroczystość poświęcenia tymczasowego nowego kościoła św. Stanisława. Poświęcenia dokonał J. E. ks. Biskup Zdzitowiecki w obecności prałatów i kanoników ks. ks. Gruchalskiego, Czapl, Borowski, O. Gwardjana miejscowego klasztoru, ks. ks. Wasilkowskiego, Petrykowskiego, Ulatowskiego, miejscowych księży parafjalnych i kleryków. Odprawiono modlitwy, podczas których ks. Biskup obszedł mury świątyni z zewnątrz i wewnątrz, błogosławiąc je i kropiąc wodą święconą. Po ukończeniu ceremonii poświęcenia Jego Ekscelencja miał dłuższe przemówienie, w którym wyraził podziw, iż w tak krótkim czasie, w przeciągu kilku tygodni postawiono choć tymczasowy, jednak murowany, duży, ładny kościółek, składał dalej w serdecznych słowach wyrazy podziękowania mieszkańcom Wrocławia, iż groszem ofiarnym przyczynili się do budowy nowej świątyni, dziękował i wyraził uznania składał za pracę około budowy nowej świątyni proboszczowi nowej parafii ks. Straszewskiemu, wreszcie zachęcał ks. Biskup do dalszych ofiar w celu spłacenia długów, które zaciągnięto na ukończenie budowy, opatrzenia zakrystii chociaż w najbardziej potrzebne aparaty i bieliznę kościelną i przygotowania materiału do budowy w przyszłości stałej świątyni. Po tem przemówieniu odprawiona została pierwsza w nowym kościele uroczysta msza św., którą celebrował ks. prałat Czapla, a piękne kazanie wygłosił ks. prałat Borowski o wzajemnym stosunku świątyni katolickiej i rodziny chrześcijańskiej.

Po skróconej sumie ks. proboszcz Straszewski składał za ambony serdeczne podziękowanie mieszkańcom Wrocławia za ofiary w pieniądzu, za okazywaną osobiście przez niektóre osoby pomoc przy budowie, oraz za furmanki, za które w szczególniejszy sposób dziękował wojsku, mianowicie artylerji z ulicy Toruńskiej, wreszcie zapowiedział, iż za s. p. Leona Bojańczyka, fundatora i dobrodzieja nowego kościoła po świętach zostanie odprawione uroczyste żałobne nabożeństwo. Od chwili poświęcenia nowego kościoła odprawiać się tu zaczęły wszystkie nabożeństwa i obrzędy, jak w każdym innym kościele, a parafjalni księża zamieszkali w pobliżu w wynajętym domu. Podczas uroczystości niedzielnej widać było na twarzach wszystkich obecnych radość z dokonania dzieła, a z pewnością wszyscy, którzy ofiarą przyczynili się do budowy świątyni i którzy ładną, choć jeszcze niezupełnie wykonaną świątynię widzieli, odczuwają zadowolenie, iż do dzieła zbożnego się przyczynili.

Uczestnik.

